

XVI. Benedek pápa üzenete a 2006. évi Missziós Világnapra:

Ebben az évben Magyarországon még 2006. október 29-én, vasárnap ünnepeljük a Missziós Világnapot, a világegyház azonban idén is egy vasárnapkal korábban, október 22-én emlékezik meg a missziókról, amely lehetőséget nyújt arra, hogy elmélkedjünk a következő témáról:

„A misszió lelke a szeretet”.

Ha a missziót nem a szeretet vezérli, ha nem egy mélységes, Isten iránti szeretetből fakad, akkor félő, hogy csupán formális jótékonyági és szociális aktivizmussá redukálódik. Az a szeretet azonban, amellyel Isten éltet minden embert az Evangélium hirdetésének és megtapasztalásának a lelke, és akik ezt befogadják, tanúságot tesznek róla. ...

– Minden keresztény közösség arra hivatott tehát, hogy megismertesse Istent, aki a Szeretet....

– János apostol megjegyzi: „Mindenkinek, aki szeret, Istentől való és ismeri Istent” (1Jn 4,7). Tehát, ahhoz, hogy Isten szeretetével tudjunk szeretni az szükséges, hogy Őbenne és Őbelőle éljünk: az ember számára Isten az elsődleges „otthon”, és csak az, aki Őbenne él, képes a benne élő isteni szeretet tüzevel „lánggra lobbantani” a világot. Vajon nem ezt jelenti-e minden időben az Egyház küldetése? Így már nem nehéz megérteni, hogy a hiteles felhívás a küldetésre, amely az egyházi közösség elsődleges feladata, az Isten iránti szeretet hűségéhez kapcsolódik, és ez vonatkozik minden keresztény emberre, minden helyi közösségre, a részegyházakra és Isten egész népére....

Kedves Testvéreim! A Missziós Világnap szolgáljon arra, hogy egyre jobban megértsük, hogy a szeretetről szóló tanúságtétel - amely a misszió lelke - mindenkire vonatkozik. Az Evangélium szolgálta nem egy magányos kaland, hanem felelősség, amelyben minden közösség osztozik.

(Részletek az üzenetből)

Bérmálás lesz templomunkban

2006. október 8-án, vasárnap,
11,00 órakor

Dr. Paskai László bíboros, prímás
fogja a bérmálás szentségét kiszolgáltatni
18 felkészült hívőnek.

Bérmálkozók: Brunáry Tamás; Czermann Krisztina; Dalmadiné Kiss Borbála; Faragó Renáta; Göntér Bence; Hasznos Bálint; Hasznos Annamária; Hiba Antal; Horváth Enikő Katalin; Jakabné Baranyi Henriett; Kéthely Ági Erzsébet; Kéthely Zsuzsanna Erzsébet; Kőműves Róbert; Mihályfi Dalma; Mócsai Ádám; Oroszi Sándor; Papp Zsombor; Szántó Viktor

Mi a bérmálás szentségének hatása?

„A Bérmálás hatása a Pünkösdhöz hasonlóan a Szentlélek különleges kiáradása. Ez a kiáradás a lélekbe eltörölhetetlen karaktert pecsétel, és a keresztségi kegyelem növekedését eredményezi: mélyebbre gyökereztet az istengyermekségben; szorosabban egyesít Krisztussal és az Ő Egyházával; föléleszti a lélekben a Szentlélek ajándékait; különleges erőt ad a keresztény hit melletti tanúságtételre.” (KEK)

*Isten további áldását kérjük mi is
tanúságtévő életükre!*

IMÁDSÁG

Hozzád futunk könyörgő imánkkal Isten dicsőséges Anyja, Magyarok Nagyszónya, szentséges Szűz Mária. Ezer éven át tapasztalt pártfogásodat megköszönve kérünk, hogy ezután se vond meg tőlünk anyai segítségedet. Első szent királyunk előre látta népe árvaságát, ezért neked ajánlott minket. Mi tehát nem az idegen félelmével, hanem a gyermek bizalmával fordulunk hozzád, mert tudjuk, hogy



sohasem hagytad cserben azokat, akik közbenjárásodért hozzád folyamodtak.

Hatalmas szószólónk voltál szent Fiadnál az elmúlt századok alatt; csak így maradhattunk meg a sok nehézség között kereszténynek és magyarnak.

Anyai oltalmadban bízunk most is, az új idők viharaiban, amikor az istentelenség és az új pogányság veszélyezteti a hívó magyar embert.

Nagyasszonyunk, kelj néped védelmére, és eszközöld ki nekünk szent Fiadnál a hűség kegyelmét. Hűséget a krisztusi hithez, amelyért - ha kellett - életüket is áldozták elődeink. Hűséget szent Fiadhoz és az Egyházhoz, amely mint őseinket, minket is elkísér a bölcsőtől a sírig. Végül hűséget hozzád is, áldott Nagyasszonyunk, akinek erős hite, szelíd jósága és szeplőtelen tisztasága minden idők magyarjának örök eszményképe.

Vedd pártfogásodba a keresztény magyar családokat, hogy hűségesen állják a nehéz idők küzdelmeit, és állhatatosan viseljék az élet terheit.

Oltalmazd és erősítsd meg hivatásuk szeretetében a szülőket, hogy gyermekeikből hűséges és igaz keresztényeket neveljenek az Egyháznak és a magyar hazának. Terjeszd ki anyai oltalmadat hazánk ifjúságára, hogy beváltsák azt a szép reményt, amelyet tőlük várunk. Eszközölj ki áldást szent Fiadnál, hogy országunkat olyan vezetők irányítsák, akik bölcsességgel, önzetlenséggel és igazsággal kormányozzák.

Igaz, szívbeli töredelemmel viseljük a szenvedés keresztjét, amelyet bűneink következményeként kell elszenvednünk, de mégis bizalommal fordulunk hozzád, engeszteld meg szent Fiadat és kérjed, derítse ránk mielőbb a lelki megújulás fényét, hogy minden magyar szív testvéri szeretetben és buzgó imában egyesülhessen szent Fiadat és a mennyei Atyát dicsérve. Ámen!

(Ismeretlen szerző nyomán)



LAZARISTÁK

A rend középpontjában a gyermekek állnak. Alapvető célkitűzése nem a tanítás, hanem a szegény, kallódó, nyomorúságban élők összegyűjtése, gondozása és felnevelése.

Az alapító, Páli Szent Vince (1581-1660) Franciaországban született. A földműves szülők már kisgyermek korában egyházi pályára szánták. Pappá szentelése után plébános, házi káplán volt, majd egy magas rangú családnál nevelő. A befolyásos család később kinevezte a gályarabok lelkészévé. Az itt tapasztalt testi-lelki nyomorúság indította a karitatív tevékenység felé. A vallásilag elhanyagolt, tudatlan parasztok láttán elhatározta, hogy népmissziókat tart számukra. 1617-ben ismét plébános lett és ekkor egyesületet alapított „Szent Testvérület” néven, amely szegény sorsú betegek gondozását vállalta. 1632-be Párizsban házat is kaptak, a korábban Szent Lázárról nevezett kolostor épületét, melyről a rend későbbi nevét is kapta. Szent Vince rövidesen megalapította a „Szeretet Leányai” nevezetű társulatot is, mely később „Irgalmas” illetve „Vincés” nővérek néven vált ismertté.

Kongregációjukat - melynek alapokmányát 1625-ben írták alá – misszióknak nevezték, mert Krisztus örömhírét akarták elvinni a szegényeknek. A tagok számára előírt szabály az evangélium. Páli Szent Vince a misszió tagjai számára más szabályt nem írt elő. Jelmondatuk: „Az a küldetésem, hogy a szegényeknek hirdessem az evangéliumot.”

A pusztító harmincéves háború nyomán több lett a hadiárvak száma. Vince újabb intézményt hozott létre az elhagyott gyermekek gondozására. A krónika szerint évente kb. 400 csecsemőt tettek utcára.

A gyermekeken kívül Vince atya helyet szorított még az elmebetegeknek is a Szent Lázár intézetben. Munkásságáról -

az elmekórtan területén – a mai orvostudomány is elismeréssel nyilatkozik. Erről tanúskodik, hogy pl. az irgalmas nővérek ne viseljenek fátylat, hogy a betegek jól láthassák az arcukat.

Vince atyát 1737-ben avatták szentté. Gyülekezete már életében szentként tisztelte.

Az alapító sokirányú karitatív tevékenysége később kifejezetten a gyermekgondozás és nevelés feladatára összpontosult.

Magyar földre a török kiűzése után jöttek. Első házuk Nagyszombatban alakult Mária Terézia idején. II. József az első missziós kolostorokat feloszlatta. Az első magyar népmissziós ház Piliscsabán épült. A budapesti Ménesi úton épített ház lett a magyar rendtartomány központja. 1941-ig további rendházakat alapítottak Szobon, Pásztoriban és még 5 helyen. 1950-ig 82 lazarista szolgálta a magyar társadalom lelki megújulását.

1989-es adatok szerint 48 tartományban, 554 házban működnek lazaristák mind az öt világrészen. Számuk 3382.

„Nem elég ha Istent szeretjük. Azon kell fáradoznunk, hogy másokkal is megszeretessük Őt.” (Páli Szent Vince)

Gáttiné Paulus Noémi

FELNŐTT KATEKÉZIS

Dr. Beöthy Tamás: „Párbeszéd”

Beöthy Tamás jezsuita atya már másodszor tartott igen tartalmas előadást plébániánkon. Meghívásunkat amit köszönünk a Keszthelyi család közreműködésének ez alkalommal is örömmel elfogadta. Igyekeztem a lényegét leírni, de a személyes előadás gazdagságát ez a kivonat sajnos nem tudja visszaadni.

Egyházunk (minden ellenkező híresztelés ellenére) egyre inkább törekszik a más vallást gyakorlókkal és a nem hívőkkel igazi és tartalmas párbeszédet folytatni. Ehhez elengedhetetlen a másik ember felé

megnyilvánuló **nyitottság, empátia, a másik élethelyzetébe való helyezkedés**, az elfogulatlan és személyhez szóló kontaktus.

Ennek alapja a **helyes önszeretet**. Aki nem fogadja el külsőleg és belsőleg önmagát úgy, ahogyan Isten megteremtette, az a másikat sem képes elfogadni, nem képes a feltétel nélküli szeretetre. Ha nem bocsátok meg önmagamnak, ahogy Isten is megbocsát nekem, a másik embernek sem tudok. Ez nem jelenti a bűneinkbe való belenyugvást - ezek leküzdésére törekednünk kell, de segít abban, hogy elfogadva természetünket, tudjunk Isten szeretetére és irgalmára hagyatkozni. Elfogulatlan közeledéssel a másokban a **jót tudjuk feltételezni** és ez által elő is tudjuk azt mozdítani.

A kommunikáció egyetlen igazi célja, hogy Isten szavának hiteles és valódi közvetítői legyünk. Ez nem lehetséges úgy, hogy a másként gondolkodó ember irányába elvárásokat támasztunk és amennyiben ezeknek nem felel meg, elítéljük, lenézzük őt vagy igyekszünk átformálni a magunk elképzelései szerint. Ez egyaránt vonatkozik a szűkebb (párkapcsolat, család) és tágabb (munkahely, közélet) környezetünkre is.

Természetünkből adódóan hajlamosak vagyunk ösztöneink szerint cselekedni („óság”), azonban azokat az embereket, akik nem képesek beilleszkedni a társadalomba – éppen túlzott ösztön-törekvéseik miatt – az egészséges közösség kiveti magából. Ez a tendencia napjainkra már sokszor nem működik, mivel egy-egy közösség olyan számbeli méreteket ölt, hogy nem tudjuk megkülönböztetni azokat a személyeket, akik a társadalomra káros tevékenységet folytatnak. Ezért is lehetséges a korrupció, ügyeskedés, hazugság és minden egyéb közösség elleni bűn elharapódzása. A közösség alapja a lelkileg egészséges család. Ebben személyre szabott szerepe és felelőssége van mind a férfinek, mind a nőnek.

Ez a szerepbeli különbség tette lehetővé azt, hogy az emberi nem kifejlődjön. A férfi szerepe a kezdetektől fogva a védelem és a gazdasági feltételek biztosítása, míg a nőé a szaporodás és az otthonosságról való gondoskodás. Mindegyikünk a saját feladatának ellátására kapott adottságokat. Az egyház tanítása szerint a nemek között nem egyformaság, hanem a **személyi méltóság szerinti egyenlőség** van. Ha helyesen és Isten gondviselésében és szeretetében bízva, egymást kiegészítve és feltétel nélkül szeretve éljük meg ezeket a szerepeket, akkor lehetséges a kiegyensúlyozott családi élet. Ez által fejlődnek a lelkileg egészséges, helyes értékrendet elfogadó és tovább vivő gyermekek.

A gyermekek egészséges fejlődését nagyban elősegíti a személyes szeretet, kontaktus (simogatás, érintés), ami a férfi nő párkapcsolatban is elengedhetetlen. Ekkor a szervezetben olyan vegyi folyamatok indulnak meg, amelyek által a kötődés még erősebb lesz. Ezért sem helyes a házasság előtti nemi élet: a szervezetben több személyhez alakul ki kötődés, így végül a fiatal már nem tud dönteni... Nem véletlen Isten Tízparancsolata. Nagyon jól tudja, mire van szükségünk és ehhez milyen korlátok betartására segít hozzá

A fiatalok számára nagyon fontosak a **helyes életpéldák** (szülők, tanárok, társak) megtapasztalása, mert ezek alapján rakják össze saját egyéniségüket. A kialakulatlan fiatal (sokszor a felnőttek is!) „majmolja” a többieket. Emiatt fontos a családtól való elszakadás időszakában a pozitív példákkel rendelkező környezet a fiatalok számára (pl. templomi közösség!). Ezt azonban időben (kora gyermekkorban) és tudatosan kell megtervezni és a gyakorlatba átvinni akkor, amikor mindez még tervezhető...

2. előadás:

időpont: okt. 18. szerda 18^h

előadó: Dr. Bolberitz Pál téma: Az ókori görög filozófia hatása a kereszténységre

Horváthné Kati

*Minden belőle, általa és érte van,
Dicsőség neki mindörökké. (Róm 11,36)*

Kedves testvéreink!

Karácsonyi lelkigyakorlatunkat



ismét elkezdjük, mely már tíz éve olyan sokunknak nyújt segítséget, hogy az ünnepre felkészüljünk. Célunk, hogy a szokásos vásárlás, otthoni sürgés-forgás mellett ne feledkezzünk meg a lényegről: Jézus születésnapja közeledik! Mivel szerezhetünk neki örömet? A Szentírás alapján végzett napi 20-30 perces ima, elcsendesedés, heti egyszeri összejövetel a Plébánián megadja, hogy a mi szívünkben is megszülessen karácsonykor az Isten-gyermek. Megtapasztalhatjuk a neki ajánlékozott imaidőben Isten valóságát, szeretetét önmagunkban és minden emberi kapcsolatunkban.

Bárki jöhet, fiatal vagy idősebb. Szükségeltetik: *Isten után vágyódó szív,
Szentírás, és Neki szentelt idő.*

Első alkalom: október 16. hétfő 18^h

Szeretettel várunk:

Keszthelyi László és Ágnes

Hadd repüljön...



Jose Heron Badillo 4 éves volt, amikor II. János Pál pápa a mexikói Zacatecas városában járt 1990-ben. A leukémiás gyermek, egy galambbal a kezében, a pápát fogadó bizottság tagja volt.

Javier Lozano Barragan bíboros így mesélt a Corriere della Sera újságnak: „A Szentatya azt mondta neki: „hadd repüljön a galamb!”, majd fölemelte őt és homlokra csókolta.”

A bíboros szerint nincs orvosi magyarázat arra, hogy a gyermek meggyógyult, pedig csak „napjai voltak hátra az életéből”...
(Faragó I)

KARITÁSZHÍREK

1, Augusztus 17-21. között egyházközségünk 9 családja fogadott be 17 magyar gyermeket és 4 felnőttet Bezdánból (Szerbia). Az egész napos programokat a karitás állította össze és a családok segítségével kísérte azokra a vendégeket. Programok voltak: látogatás a Szent István bazilikába, Szent Korona előtti tisztelet, Országház-látogatás, Vár – Mesterségek Ünnepe, Állatkert – játszótér. Vendégeink templomunk búcsúja alkalmából néptáncal, énekekkel, az alkalomhoz illő mondával köszöntötték a híveket a templomkertben. A tűzijátékot nagyon várták a gyerekek, a Gondviselés épségben hazasegített bennünket. Köszönjük, Mihály Péternek, hogy a városnézésben segítségünkre volt, a Laudate Kórus júniusi jótékonyági hangversenyét, a hívek szeretetteljes adakozását, amely nagymértékben enyhítette anyagi gondjainkat. A munka nagy, de igen szép volt. Ahogy mondani szokták: mindannyiunknak megvan a saját keresztje. A gyerekek felvidámítottak bennünket, saját keresztünk könnyebbé vált. A felmerült nehézségeket frappánsan sikerült megoldanunk. Számítottunk rá, hogy több segítségünk lesz a kedves testvérek közül, mert itt a „nagy titok”: egy ilyen nagy egyházközségben mindössze heten vagyunk karitásztagok. Erőnkhez mérten igyekszünk gyakorolni Isten parancsát: „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!”. Alkalmanként szerény segítséget tudunk kérni a hívektől. Szeretnénk, ha kérő szavunkra, egy kicsit többen áldoznának idejükből = életükből. Isten fizesse meg minden szeretetteljes cselekedetüket. Jövőre Kárpátaljáról látnánk vendégül gyermekeket.

2, Augusztus 26-án egyházközségünkben 10 idősebb testvérünknek tudtuk lehetővé tenni, hogy részt vegyenek az Országos Katolikus Karitás fennállása 15. évfordulójának megünneplésén Máriaremetén.

Az ingyenes busz „háztól-házig” (plébániánk) szállította őket.

3, Szeptemberben az orgonaszentelést követő agapén gondoltunk azokra az idős betegekre, akik erre a nagy ünnepre, misére és a kerti agapéra nem tudtak eljönni. Az agapé végeztével az ünnepi asztalról kis élelmiszercsomagot juttatunk el hozzájuk.

4, Élelmiszerosztásra került sor szeptemberben.

5, „Kedvcsináló olvasáshoz” felkiáltással a Jó Szó ingyenes spirituális folyóirat (tiszteletbeli főszerkesztő dr. Stella Leontin) szeptember-októberi számát juttattuk el egy vasárnapi misén a kedves hívekhez. Igyekszünk ezt folyamatosan tenni.

6, Mézből és a búcsún nagy sikert aratott kecskesajtból vásárt rendeztünk október elején.

7, Hirdetjük, hogy a karitás a jeles alkalomak némelyikén misét mond. Az első karitászmise november 5-én 9 órakor, Szent Imrének, a magyar ifjúság védőszentjének napján lesz az ifjúságért, különösen egyházközségünk fiatalságáért. Kérjük a kedves híveket, hogy írják fel annak a fiatalnak a nevét, keresztnévét és a szándékot, akiért a misét felajánlják, és összehajtva azt a karitászasztalra tett üvegbe dobják be. A miséhez filléres hozzájárulást elfogadunk.

8, A novemberi gitáros mise után szeretettel várjuk a most megbérmáltakat a plébániai ifjúsággal együtt egy kis agapéra a hittanteremben.

9, Szeretettel kérjük, hogy a templom bejáratnál, a külső folyosón lévő karitás hirdetőtáblát kísérjék figyelemmel, így nem maradhatnak le a kedves testvérek programjainkról.

Boldog Gizella Karitászcsoport

Idősebbek teadélutánja



Szeptember 30-án délután szép számmal jöttünk össze. A hittanteremben esküvői program volt, ezért – mivel a napos idő lehetővé tette –, a templomkert fái alatt beszélgettünk. Kezdő imánkat betegeinkért és a jelenlévőkért ajánlottuk fel. Ezután rövid megemlékezés következett Szent Jeromusról, majd az októberi Mária tiszteletről. Az utóbbi fontossága abban rejlik, hogy a Szűzanya szeretete vezet Jézushoz. A nyugat-európai zarándok helyeken készített videofilmet majd a következő alkalommal vetítjük le. További beszélgetésünk a nyár eseményeiről, az orgonaszentelésről és a jövő terveiről folyt, amelybe László atya is bekapcsolódott. Nagyon kellemes délután volt.

Mihály Péter

BABA-MAMA KLUB

indul október 11-én, szerdán, plébániánk hittantermében délelőtt 10-12-ig.

Összejöveteleinket minden hónap 2. és 4. szerdáján tartjuk.

Szeretettel várunk minden anyukát, babát, kisgyermeket, kismamát és minden érdeklődőt!



Egyéb információ Székelyné Parizán Beáta 06-30-304-70-34 és Márfiné Rétfalvi Noémi (Pimpa) 06-20-454-21-38

FELNŐTT KATEKÉZIS

3. előadás:

időpont: november 8. szerda 19^h

előadó: Dr. Kerényi Lajos

téma: Az egyház lelki megújulása

*Minden érdeklődőt sok szeretettel várunk!
Hováthné Kati*

Tanít az élet

A ravasz bocsánatkérés

1981-ben az egyik újság kiadóját 40.000 márka pénzbüntetésre ítélték. Ugyanis Heinrich Böll író jóhírére támadta meg.

A 19. században az efajta ügyet olcsóbban lehetett megúszni. Beckmann színész egy újságíró a város legnagyobb tökfilkójának nevezett. Ezért a bíró arra ítélte őt, hogy a sértett féltől annak lakásán és tanúk előtt bocsánatot kérjen.

A kitűzött időpontban az újságíró a barátaival együtt a lakásán várta, hogy Beckmann megjelenjék és bocsánatot kérjen tőle. Nem kellett soká várniuk. Csöngettek. Beckmann az ajtónyíláson bedugta a fejét és megkérdezte:

– Itt lakik Schulze kereskedő?

Az újságíró kissé meglepődve válaszolja:

– Nem, nem itt lakik.

– Ó, hát akkor bocsánatot kérek - mondta Beckmann és gyorsan távozott.

(Pierre Lefèvre ford. Némedi A.)

Egyik tanítványa azt kérdezte Konfúci-usztól: – **Mik a jó kormány nélkülözhetetlen összetevői?**

Azt a választ kapta:

– Élelem, fegyverek, és a nép bizalma.

– És – érdeklődött tovább a tanítvány – ha valamelyiket el kellene hagynod, akkor melyiktől válnál meg?

– A fegyverektől.

– És ha a maradék kettő közül is meg kellene válnod az egyiketől, akkor melyiket hagynád el? – Az élelmet.

– De élelem nélkül elpusztulnak az emberek! – A halál emberemlékezet óta az emberiség sorsa. Az a nép viszont, amelyik már nem bízik a vezetőiben, valóban elveszett nép.

(Anthony de Mello SJ)

**NAGYMAROSI IFJÚSÁGI
TALÁLKOZÓ OKTÓBER 7.**